

100. ODESSA

Läks päike looja, tume öö on katnud puud ja teed.
Ning selgeid hõbetähti täis on Mustamere veed.
Siin iga kaldaäärne on lausa imeväärne,
Odessa oma võlu näitab nii!

;;Oi, Odessa, täis laule, tuult ja õisi.

Oi, Odessa, sa pärl, mis kaunim kõigist!

Oi, Odessa, kus näen veel rohkem head!

Sind, Odessa, ma meeles pean!;;

Sel hilishetkel sadamas on kõige vaiksem aeg.
Vaid tuletorni plinkiv silm ja üksik saabuv laev.
Veel keegi kuskil astub, taas kaile vaikus laskub,
Odessa on mu unelmate linn.

;;Oi, Odessa, täis laule, tuult ja õisi.

Oi, Odessa, sa pärl, mis kaunim kõigist!

Oi, Odessa, kui lahkun siit – siis tea:

sind, Odessa, ma meeles pean!;;